



«Ebu Bekir'e emredin de insanlara namazı kıldırırsın.»

Abdullah İbn Ömer -radiyallahu anhumâ-'dan rivayet edildiğine göre O, şöyle demiştir: Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ağırları şiddetlendiği zaman ona, namaz için haber verildi. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ebu Bekir'e emredin de insanlara namazı kıldırırsın.» buyurdu. Bunun üzerine Âişe -radiyallahu anhâ- şöyle dedi: «Ebu Bekir, yumuşak kalpli bir kimsedir. Kur'ân okuduğu zaman gözyaşlarını tutamaz,» dedi. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «O'na emredin, namazı kıldırırsın.» buyurdu. Başka bir rivayette ise Âişe -radiyallahu anhâ- şöyle demiştir: «Dedim ki, muhakkak ki Ebu Bekir, (namaz için) senin makamına geçtiği zaman ağlamasından dolayı insanlara sesini işittiremez.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ağırları şiddetlendiğinde insanlara imamlik yapamadı. Ebu Bekir -radiyallahu an- 'a imamlik yapmasını emretti. Ebu Bekir -radiyallahu an-, Kur'ân okuduğu zaman çokça ağlayan bir kimse idi. Bundan dolayı Âişe -radiyallahu anhâ- (babasının namaz kıldırılmaması için) bunu mazeret olarak öne sürdü. Aslında Âişe -radiyallahu anha-'nın mazeret sunmasının sebebi babasının Kur'ân okurken çokça ağlaması değil, insanların onun babası hakkında kötümser davranmaları endişesiydi. Âişe -radiyallahu anhâ-, içinde gizlediği maksadın tersini dışına yansıtmıştı. Müslim'in rivayetinde geldiği üzere ise Âişe -radiyallahu anhâ- şöyle demiştir: «Allah'a yemin olsun ki bu, babamın, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in makamına geçen ilk kimse olmasından kaynaklı olarak insanların kötümser davranmalarından endişe etmemden başka bir sebeple değildi. Ben babamı bundan iki yahut üç kez geri çevirdim. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Ebu bekir insanlara namazı kıldırırsın. Hiç şüphe yok ki sizler, Yusuf -aleyhisselam-'ın zamanındaki kadınlar gibisiniz. Bu sözle kastedilen anlam, sizler içinizdekinin zıddını dışarı yansıtmak hususunda Yusuf -aleyhisselam-'ın zamanındaki kadınlar gibisiniz, demektir. Buradaki hitap şekli çoğul kipi ile yapılmış olsa da bununla kastedilen bir kişidir, o da sadece Âişe -radiyallahu anhâ-'dır. Yusuf -aleyhisselam-'ın zamanındaki kadınlarla kastedilen de Hafız'ın dediği gibi o zamanki Mısır Hükümdarının karısı Zeliha'dır. İki olay arasındaki benzerlik ise Zeliha, kadınları, onlara ikramda bulunmak için davet ettiğini zahiren ortaya koyarken onun asıl isteği, kadınların Yusuf -aleyhisselam-'ın güzelliğine bakmaları ve Yusuf'a olan sevgisi hususunda ona hak vermeleriydi. Âişe -radiyallahu anhâ-'nın, babasını imamlikten uzaklaştırmasındaki sebep sadece Ebu Bekir'in Kur'ân okuduğu esnada çokça ağlaması sebebi ile cemaate sesini işittirememesi endişesi değil, insanların Ebu Bekir hakkında kötümser olmaları endişesi idi. Âişe, bunu açıkça beyan etmiştir. Rivayetin geldiği bazı yollar da şu şekildedir: «Beni, Ebu Bekir'i imamlikten döndürmeye sevk eden şey, kalbimin, insanların Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in makamına geçen kimseden

hoşlanmaları hususunda rahat olmaması idi.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/4179>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

